

være, at Valgets Hovedlinie respekteredes, og denne *Hovedlinie* kunde sammenfattes i nogle ganske klare Krav: Der var Flertal for at fortsætte en Handelspolitik, som centraliserer Udenrigshandelen og tager vidtgaaende Hensyn baade til Eksportinteresserne og til Beskæftigelsen, for en Finanspolitik, som opretholder Balance paa Statsregnskabet og lægger de dertil nødvendige Byrder i Forhold til Indtægt og økonomisk Bæreevne, for en Krisepolitik, som lægger Hovedvægten paa at skabe Beskæftigelse, at nedsætte Rentebyrderne for de gældsramte og bevare Købeevnen for Masserne, og for en Socialpolitik, som vil lette Trykket for de gamle, de syge, Invaliderne og de arbejdsløse; endelig *overvældende* Flertal for Frihed og Folkestyre her i Landet. — Hvad den *udenrigspolitiske Stilling* angaar, var det Socialdemokraterne en Glæde, at netop de seneste Tider havde bragt en Udvidelse og Uddybning af Nordens Sammenhold. Vejen til Sikkerhed for de smaa Stater kunde aldrig være Rustningens eller de politiske Alliancers Vej, men Socialdemokraterne lukkede ikke Øjnene for, at den politiske Atmosfære i Europa var ændret siden 1933, og de var rede til at staa inde for de specielle Grænsebevogtningsopgaver, som paahviler os. Det dertil fornødne *Militærvæsen* burde være en Folkets Hær, og det var beklageligvis endnu ikke slaaet fast i Lovgivningen, at Dannelsen af militære Organisationer ikke er privates Opgave. — De Mænd, der havde staaet for Styrelsen i 6½ Aar, havde ved Valget faaet en velfortjent Tillidserklæring, men stærkest for selve *Ministeriets* Styrke virkede det dog, at den samme Kreds af Mænd efter Sejren kunde stille deres Portefeuiller til Raadighed og tage Alderens Hensyn til de friske Kræfter, som maatte trænes og udvikles til den kommende Tids Opgaver. — Taleren sluttede med nogle Bemærkninger om *Fremtidens Arbejde*. Det var Fremtidens Opgave med Bevarelse af alle de Frihedens Goder, som Liberalismens Epoke havde skabt, at gennemføre det sociale Demokrati med Forstaaelse af og samfundsmæssigt Syn paa Økonomiens Opgaver; i dette Tegn havde Socialdemokratiet sejret, og i dette Tegn vilde det fortsætte sit Arbejde.

Venstres Ordfører, *Krag*, erkendte, at Valget den 22. Oktober blev en Sejr for Regeringen, men blandt de ¾ Million Vælgere, der gav Socialdemokratiet deres Stemmer, var mange, som ikke var overbeviste Socialdemokrater, men havde følt deres egne Interesser plejet ved at støtte Regeringen. Valget var ogsaa blevet afholdt i Huj og Hast, uden at Regeringen havde forelagt sit Program for Vælgerne i Form af Forslag, om hvilke Striden stod. — Naar *Valutaordningen* nu foresloges fæstnet og væsentlig udvidet for et Tidsrum af 2 Aar, havde man vel Industriens Billigelse heraf, da Im-